

Henrik Larsen:

Tað er stórt at vera landsliðsvenjari

Tá honum stóð í boði at gerast føroyskur landsliðsvenjari, var Henrik Larsen onga løtu í iva: – Tað er ein møguleiki, sum kanska ongan tíð kemur aftur, so tað ráddi um at taka av, sigur hann millum annað í viðtali, nú hann saman við leikarunum leggur seinastu hond á fyrirreikingarnar til fyrstu stóru avbjóð-ingina sum landsliðsvenjari

LANDSLIÐSVENJARIN
orð: Jákup Mørk
myndir: Alvir Haraldsen

Tað var eingin ókendur maður, sum FSF fekk at taka sær av føroyska landsliðnum, tá tað loksins gjordist greitt, at nú varð ein nýggjur venjari settur. Henrik Larsen, ella »Storek« sum danir plaga at rópa hann, taldist í fleiri ár millum bestu fót bóltssleikararnar í Danmark, og hann fekk av álvara sligið navn sítt fast, tá hann saman við donsku landsliðsfelegunum tók allar fót bóltsserfrøðingar á bóli við EM-sigrinum hjá Danmark. Millum annað grundað á tey trý málini hjá Henrik Larsen, sum gjørdur hann til EM-topp-

skjútta saman við týska Karl-Heinz Riedle.

Beint fram

Sum fót bóltssleikari taldist hann undan hesum millum teir mest navnframu, og hann var heldur ikki ein teirra, sum sýndi størstu teknisku dygdirnar á vøllinum. Hinvegin hevði hann eitt stríðsvilja sum fáur, og yvirhøvur var tað mest sum beint frameftir hjá honum. Lika mikið um mótstöðuliðini vóru litlu Føroyar ella stóra Vesturtýskland, so spældi hann sítt spæl, og onkursvegna tykist hann eisini vera soleiðis sum persónur.

Har er einki stórvegis tvætl. Við sínum sjarmerandi framferðarhátti gongur hann í fólk við tuflunum á, sum danir vildu tikið til, og soleiðis var eisini, tá Sosialurin hittidi hann eftir fyrstu venjingarnar mikudagin. Upprunaliga var avtalan annars, at samrøðan skuldi gerast týskvøldið, men nú útsetti dysturin millum B68 og B36 forðaði teirri ætlanini, so tóktist tað kortini ikki at nerva venjaran, at samrøðan varð gjørd millum báðar miku-

dagsvenjingarnar hjá landsliðnum. Tveir tímar, sum annars plaga at vera fríðhalgaðir hjá landsliðnum.

Altíð livað við bóltinum

At fyrrverandi danski yrkisleikarin gjordi av at gerast venjari, tykist á ongan hátt at vera tilvildarligt. Í øllum førum sigur hann, at hann altíð hevði ætlanir um at starvast innan fót bóltin, tá aktivu dagarnir vóru runnir.

- Tað er í øllum førum nakað, sum eg hugsaði nógv um. Alt lívið hjá mær hevur sum so snarað við bóltinum. Síðani eg var fyra ára gamal havi eg spælt fót bólt. Eg kom á U-landsliðið sum fimtan ára gamal, og hóast eg eisini havi eina útbúgving, so er hendan tikin á skrivstovuni hjá Lyngby, so har hevur alt snúð seg um fót bóltin, leggur hann fyri.

- So tað lág beint til høgna-beinið, at eg skuldi halda fram innan fyrri fót bóltin, to at eg ikki visti, akkurát hvussu hetta skuldi gerast. At gerast venjari var so sjálvandi ein møguleiki, so eg helt við mær sjálvum,

at tað kundi eg sjálvandi royna.

Mátti taka av

Venjarayrkið byrjaði í FCK, har hann gjordist hjálparvenjari hjá Kim Brink, umframt at hann tók danska venjaraskeiðið fyrri elituleikarar. Og fyrri tveimum árum síðani gjordist hann so venjari í Ølstykke, sum hann í fjór forði upp í næstbestu donsku deildina. Í vár gjordist to greitt, at Henrik Larsen ikki fór at standa við stýrisvølin hjá liðnum eftir uppflytingina. Føroyska fót bóltssambandið hevði tá sett seg í samband við hann, og sjálvur sigur hann, at tað var ikki so nógv at ívast í hjá sær, tá hann fekk hendan møguleikan.

- Eg segði sjálvandi ja, tá FSF spurdi, um eg á nakran hátt var áhugaður í starvinum, so vit finga okkum eitt gott prát um, hvørji ynski teir hovdu, og hvørjar tankar eg gjordi mær um eitt slíkt starv.

Men er tað ikki eisini soleiðis, at tað er lættari at skapa sær eitt navn sum landsliðsvenjari – eisini hjá eini smátjóð - enn tá tú ert

venjari í næstbestu donsku deildini?

- Tað kann vera, men tað var so ikki tað, um lág fremst í mínum hugaheimið. Eg siggi tað fyrst og fremst sum eina stóra avbjóðing at vera landsliðsvenjari. Fyri tað fyrsta, so er talið av londum sjálvandi so avmarkað, at tað ikki er serliga ofta, at tú kanst fáa eitt slíkt tilboð.

- Tí var eg sjálvandi bæði fegin og errin um at fáa hendan møguleikan. Sjálvandi kundi eg valt at arbeiðt víðari við liðnum, sum eg hevði í Ølstykke, men hvør veit. Kanska hevði møguleikin komið aftur um 20 ár og kanska ongantíð, so tá alt kom til stykkis, so var talan um eina lætta avgerð.

Tað verður ofta sagt, at ein av vansunum við at vera landsliðsvenjari er, at tú ikki hevur so nógva tíð saman við leikarunum, og tiskil ikki fært sett títt eyðkenni á liðið.

Henrik Larsen ásannar sjálvandi, at nakað er um hetta, men hinvegin heldur hann so nógvar aðrar fyrimunir vera við hesum, at tað væl og virðiliga uppvigar vansarnar.

- Sum landsliðsvenjari er

trýstið jú nógv størri. Alt landið fylgir í smálutum við, hvussu alt spælir av, og so haldi eg tað eisini vera ótrúliga spennandi, at tú sum landsliðsvenjari kann seta liðið, akkurát sum tú vilt hava tað. Tá fært tú teir 18 leikararnar, sum tú heldur vera bestar í landinum, meðan tú í einum felag ofta mást taka til takkar við tí tilfarinum, sum er tókt.

Skulu verja í økjum

Hóast hann sostatt ikki ívaðist nakað serligt, tá hann fekk starvið boðið, so ásannar landsliðsvenjarin, at hann ikki hevði nakran stórvegis kunnleika til føroyskan fót bólt, tá hann tók við starvinum.

- Sjálvandi hevði eg spælt ímóti Føroyum tíðliga í 90'unum, men tað var sum so eisini tað einasta, var, at nú skuldi spæliætlanin hjá liðnum broytast. Heldur enn at spæla við vanligu 3-manna miðverjuní, skuldi talan nú vera um eina verjuketu við fyra leikarum, og hetta tykist á ongan hátt vera nakað, sum hann hevur ætlanir um at sleppa.

- Eg haldi tað í øllum førum vera meira praktiskt, at spælarnir verja í økjum, heldur enn at renna runt á vøllinum eftir hvør sínum manni, sigur venjarin um nýggju spælskipanina hjá landsliðnum

- Hvørt tað verður 4-4-2, 4-5-1 ella 4-3-3 veldst um, hvør mótstöðan er, men tað verður so altíð við fyra bakspælarunum. Eg haldi tað í øllum førum vera meira praktiskt, at spælarnir verja í økjum, heldur enn at renna runt á vøllinum eftir hvør sínum manni.

Óg er tað ikki eisini so, at tú við fyra leikarum hevur møguleika at flyta bóltin longur niðan á vøllin?

- Sjálvandi er tað eisini eitt endamáli. Nú havi eg sjálvandi ikki sæð so nógvar dystir hjá liðnum, men ætlanin er so, at vit í størri mun skulu varðveita bóltin, og ikki bara hugsa um verjupartin í 90 minuttir. Tað havi eg so ongan tíð hildið, at tú kanst vinna nakran fót bóltsdyst uppgá.

Hóast nokur av liðunum í Føroyum vanligu spæla við fyra monnum í verjuni, so hevur tað í mong ár verið so, at flestu liðini hava spælt við tveimum uppdekkarum og einum sweepara, men landsliðsvenjarin metir to ikki, at hetta er nakar stórvegis trupulleiki.

- Fyrst og fremst haldi eg, at spælarnir eru somikið klókir, at teir væl megna at umstillast seg til hetta, og tað eru so hóast alt eisini nokur lið, sum spæla við fyra í verjuni. Í øllum førum fara vit á landsliðnum at arbeiða víðari við fyra-manna verjuni, og so mugu vit bara vóna, at nakrir av venjarunum í ymsu felegunum eisini taka undir við hesum.

- Nei, tað verður so sjálvandi upp til ymsu venjararnar, hvussu teir velja at spæla, men mín fatan er so, at tað er meira mennandi fyrri leikararnar at verja økir, heldur enn mann til mann.

- Nú er tað sjálvandi so, at vit fara undir nakrar dystir, har ein EM-luttøka stendur upp á spæl, so tað verður ikki fyrri at eksperimen-

mentera, at vit fara á vøllin. Tá vit fara á vøllin, so er tað fyrri at vinna, og so mugu vit royna at laga okkara lið til einstøku mótstöðuliðini. Tað er jú ikki víst, at tað eru somu lutir, sum vit leggja dent á móti eitt nú Skotlandi ella Dan-

mark, so akkurát hvat vit arbeiða við, fer sjálvandi at skifta frá dysti til dyst.

Plagi at vinna

Fyrsta veruliga uppgávan er nú leygardagin móti skotum, og tá vit at enda

koma inn á hetta, tykist venjarin at hava heilt góðar vónir.

- Nu havi eg sjálvandi hugt væl og virðiliga eftir dystinum hjá teimum móti donum, og har vóru avgjört nakrir veikleikar, sum vit skulu royna at gera okkum dælt av. Sjálvandi kann tað vera, at teir hava broytt nakað, men í sjálvum uppspælinum kann eg ikki ímynda mær, at tað fer at verða óðrvísi, enn tað vanligu er, sigur hann, og sipar her til sonevnda kick'n rush, sum bretsk lið eru tiltikin fyrri.

- Hvørt tað so verður við 3-5-2 ella 4-4-2 at teir spæla, eri eg ikki greiður um, men vit mugu so bara vera fyrireikaðir til bæði.

Men eitt stendur so greitt. Henrik Larsen og Berti Vogts hava áður dystast, og ta ferðina, at veruliga ráddi um at vinna, var tað »stóri«, sum varð tann størri.

- Ja, eg plagi jú at vinna á honum, tá nakað stendur upp á spæl, og tað hevði í øllum førum verið stuttligt, um hetta verður endurtikið leygardagin, sgiur venjarin, nú hann aftur skal dystast móti Berti Vogts. Vogts var týskur landsliðsvenjari, tá Danmark við Henrik Larsen sum toppskjútta gjordist europameistari í 1992

